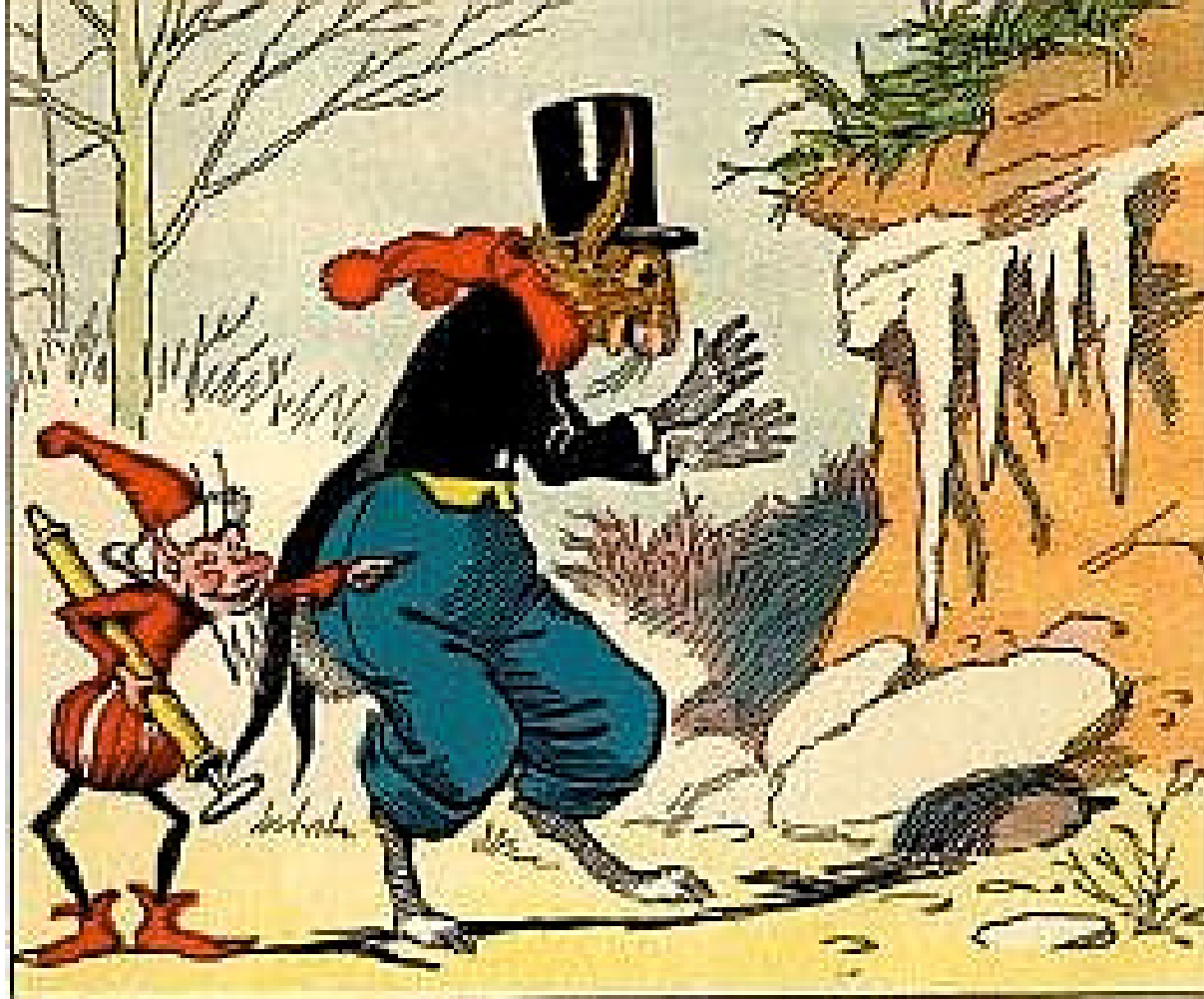

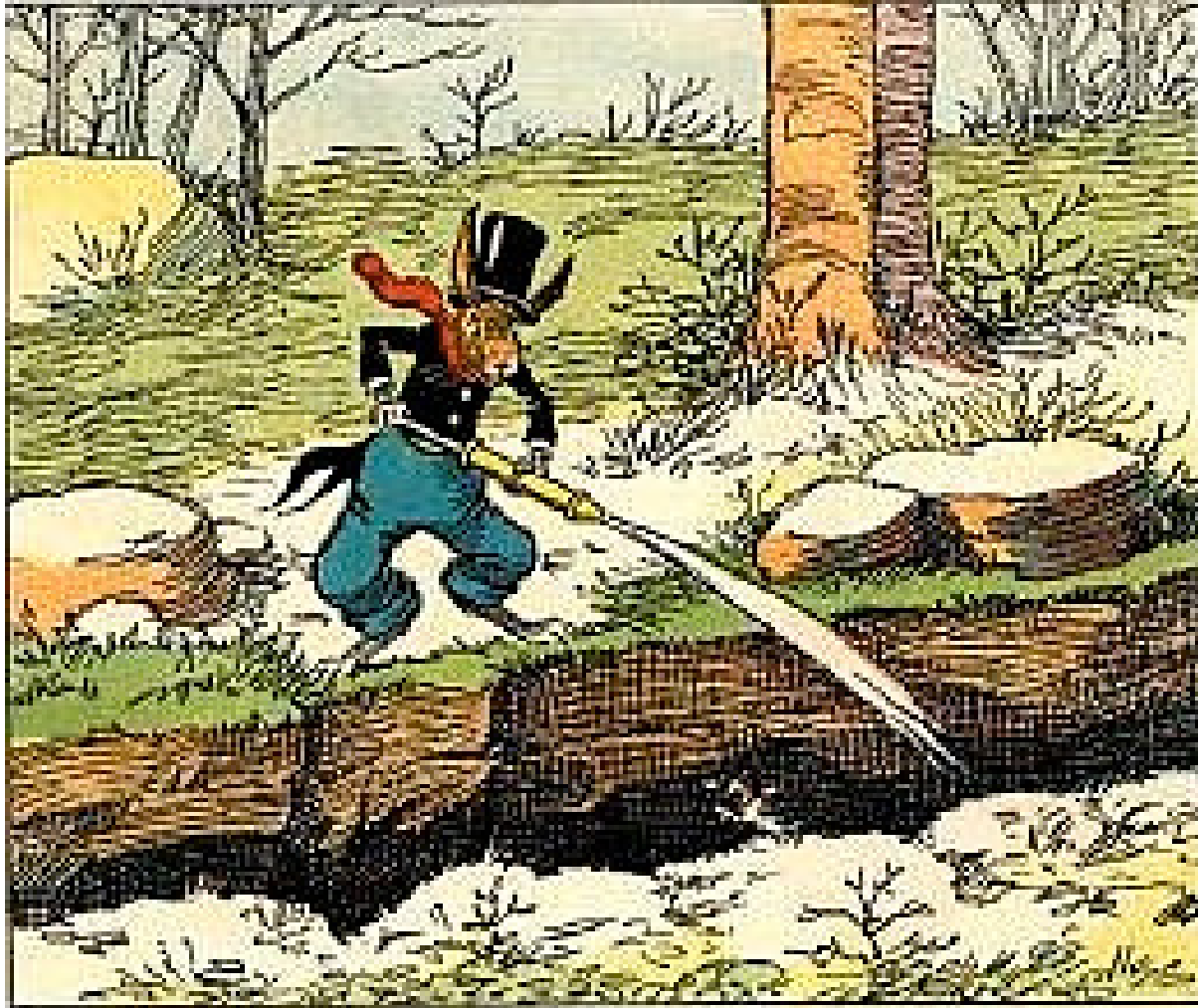
דוד וויגלי וגלידי הקרח

הוורד גאריס

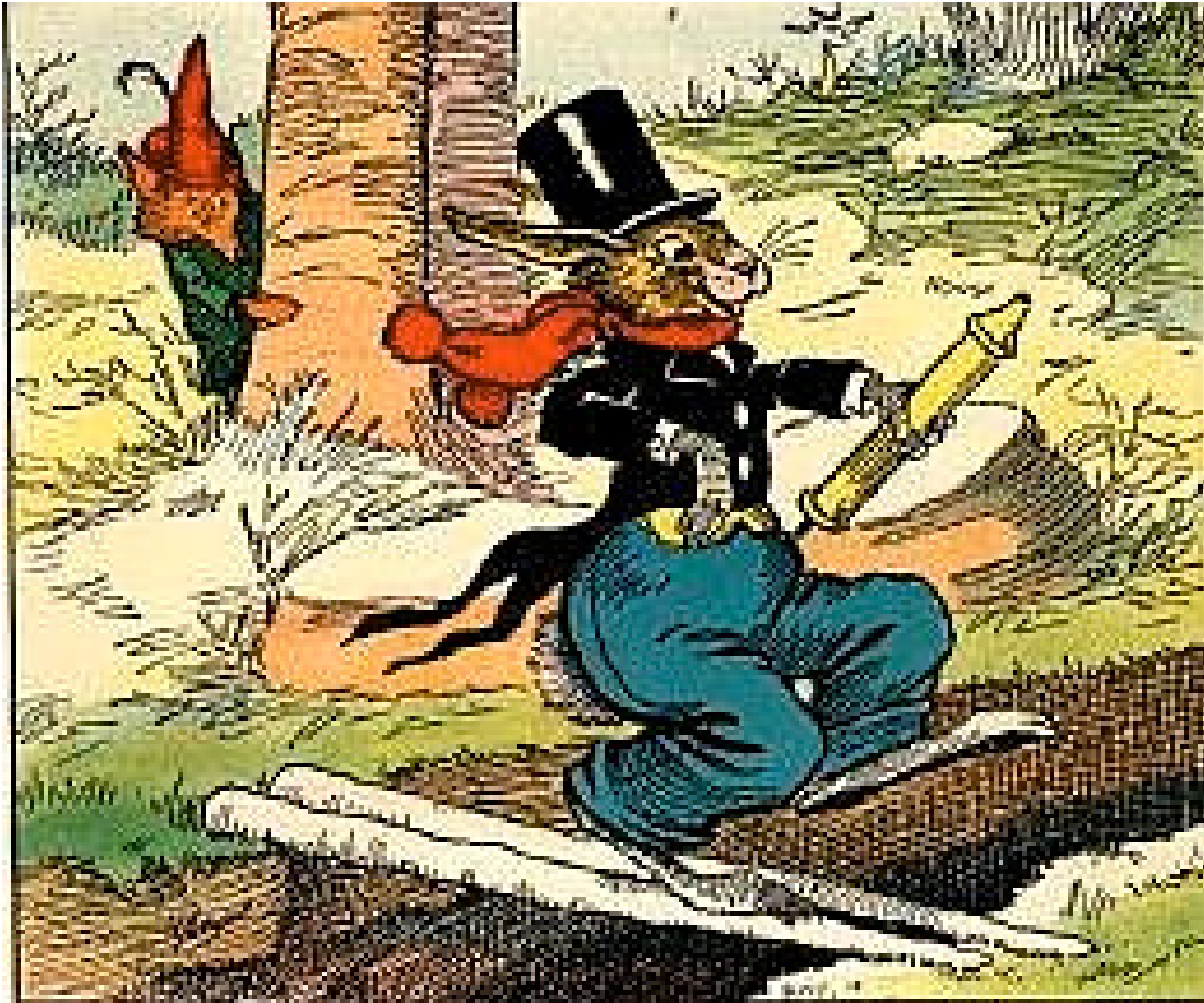

יום אחד יצא דוד וויגלי לראות את זריחת
השמש ועבר על יד צוק סלע מהצוק
תלויים היו גלידי קרח רבים. וכשהשמש
זרקה את קרניה על הגלידים האלה הם
קיבלו צבעי קשת רבים.
"איזה יופי!" קרא הארנב "מי עשה
אותם?"
ובחור קטן שעמד לידו אמר "אני. אני ג'ק
כפור. שיבחת את עבודתי ולכן אתן גם
לך לעשות גלידים כאלה."

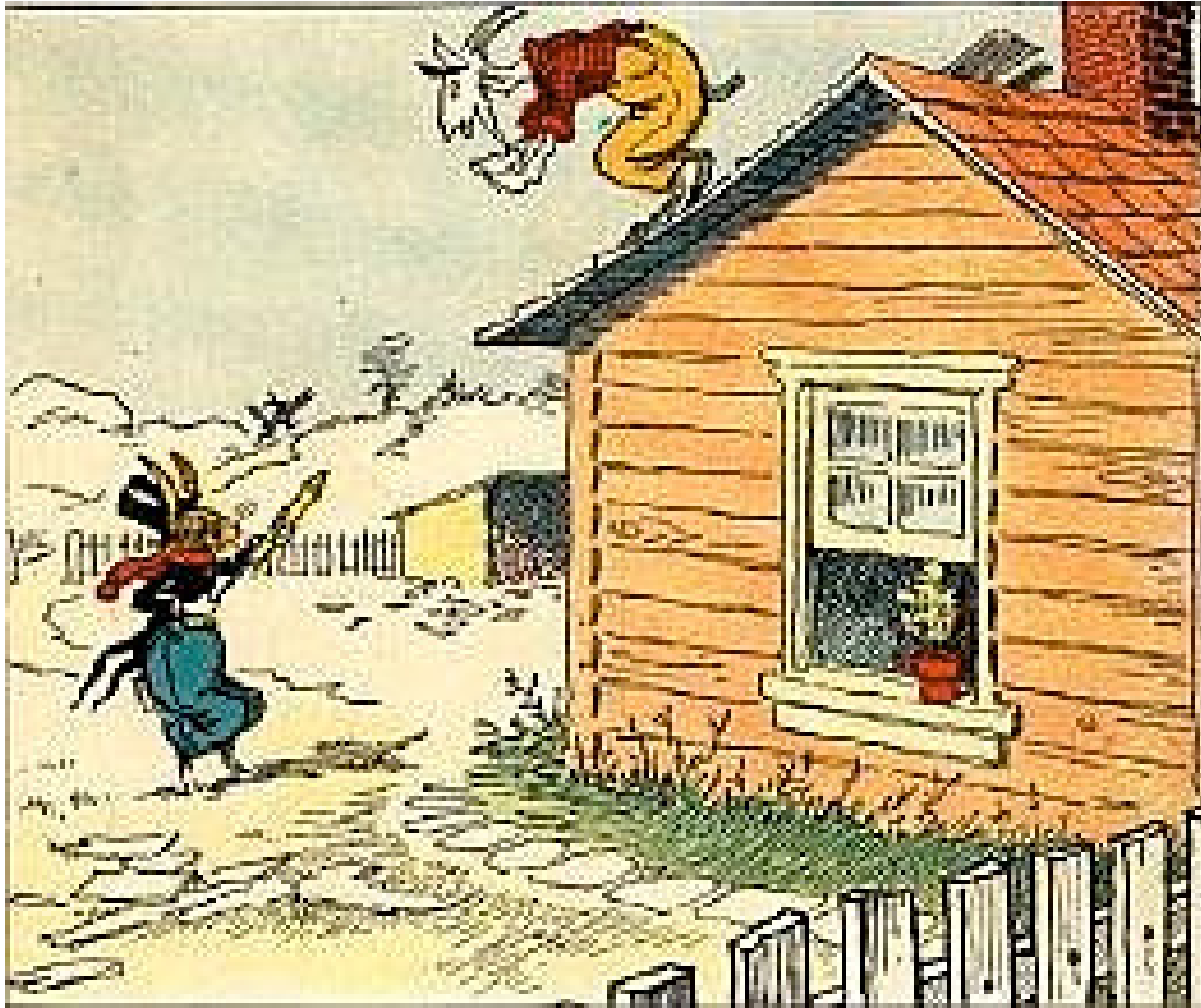

"קח את המזלף הזה ומתי שתרצה
לעשות גלידי קרח רק דחוף את הידית.
מים יצאו מתוך הנחיר ויקפאו מיד
לגליד."

דוד וויגלי שמח מאוד. הוא המשיך בטיולו
ביער עד שהגיע לתעלה רחבה ועמוקה.
לא היה כל גשר במקום ולעבור סביב
היה לוקח זמן רב.
"אנסה עכשיו את מתנתו של ג'ק כפור"
אמר הארנב.

ממזלף הקסם הוא התיז מים. הזרם יצא
וקפא מיד. "הו! זה נהדר" צחק דוד וויגלי
כשעבר על גשר הקרח לצד שני. הוא לא
ראה את השועל השעיר הנבזה שהביט
עליו מהצד. "איזה משחק המציא עכשיו
הארנב הזה" נהם השועל "צריך לעקוב
אחריו. הוא עשה גשר במקום בו לא היה
עוד כזה. עבור על הגשר אחריו ואתפוס
אותו."

דוד וויגלי המשיך ללכת עד שהגיע לביתו של דוד באטר התיש. "דוד וויגל, עזור לי לרדת" קרא מהגג התיש "תיקנתי רעפים על גג ביתי, והשועל השעיר הנבזה לקח את הסולם שלי."

דוד וויגלי מיד הרים את מזלף הקסם וכיוון אל התיש. "לא, לא! אמרתי 'עזור לי' ולא 'תירה בי!'" קרא דוד באטר. אבל דוד וויגלי רק צחק.

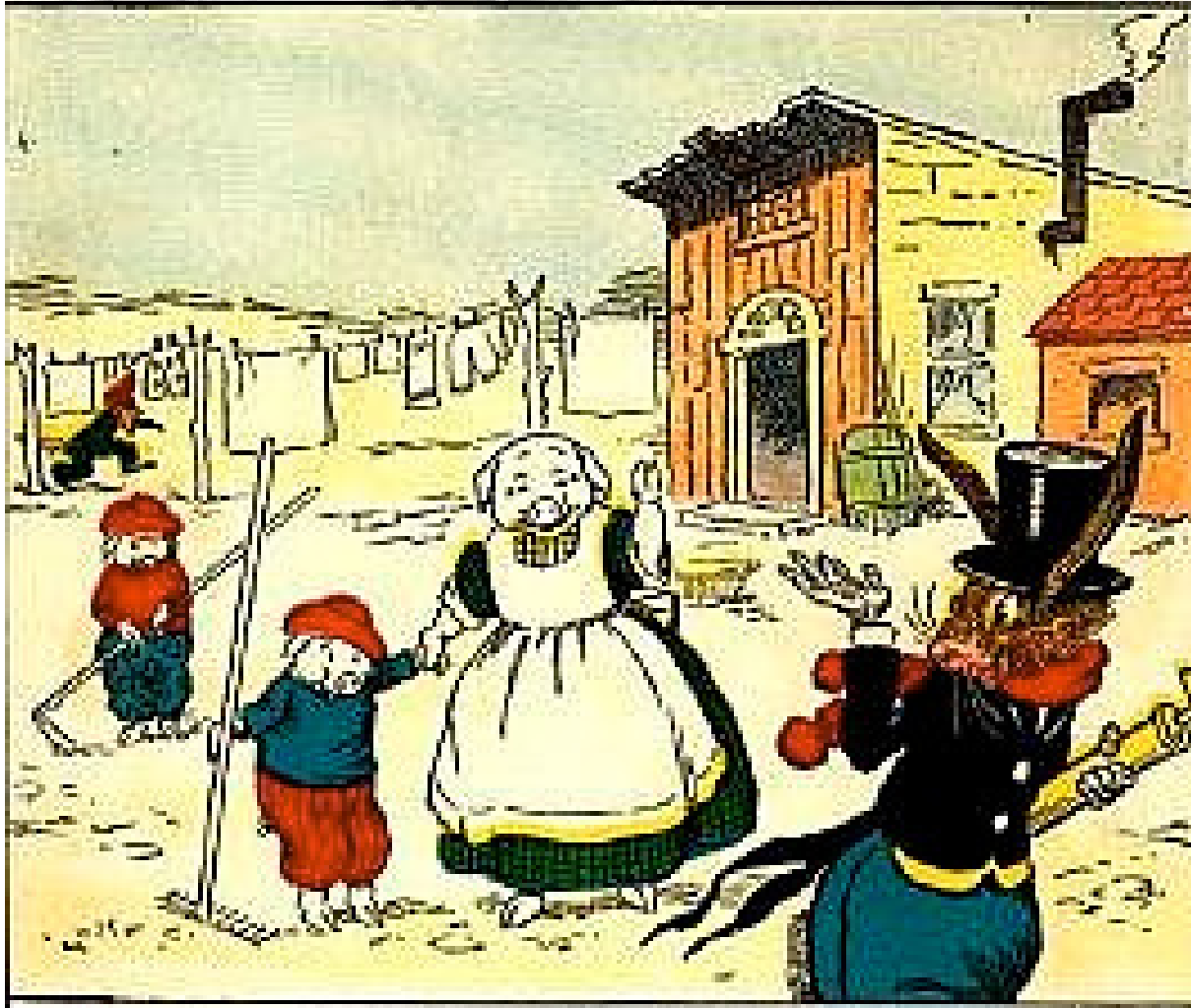

"אני לא רוצה לירות" קרא "זה מזלף
קסם של ג'ק כפור. אעשה לך סולם קרח
מיד." וכך עשה והתיש ירד.

השועל השעיר הנבזה הביט עליהם
מעבר לפינה. "צריך תחבולה כדי לתפוס
את הארנב" חשב, כשדוד וויגלי המשיך
בדרכו.

בהמשך הטיול עם מזלף הקסם הגיע דוד וויגלי לביתה של גברת זנבנית, החזירה. "אוי, איזו צרה" קראה הגברת "נגמרו לי האטבים ובגדים נקיים של המשפחה עלולים לפול לבוץ."
דוד וויגלי מיד הכין את מזלף "תכף אכין לך אטבים, גברת זנבנית" אמר.

"אטבים מגלידי קרח! עוד לא שמעתי
דבר כזה" נחר חזירון פלופי שעזר לאמו.
"אי אפשר לעשות דבר כזה" קרא סלופי,
החזירון השני.

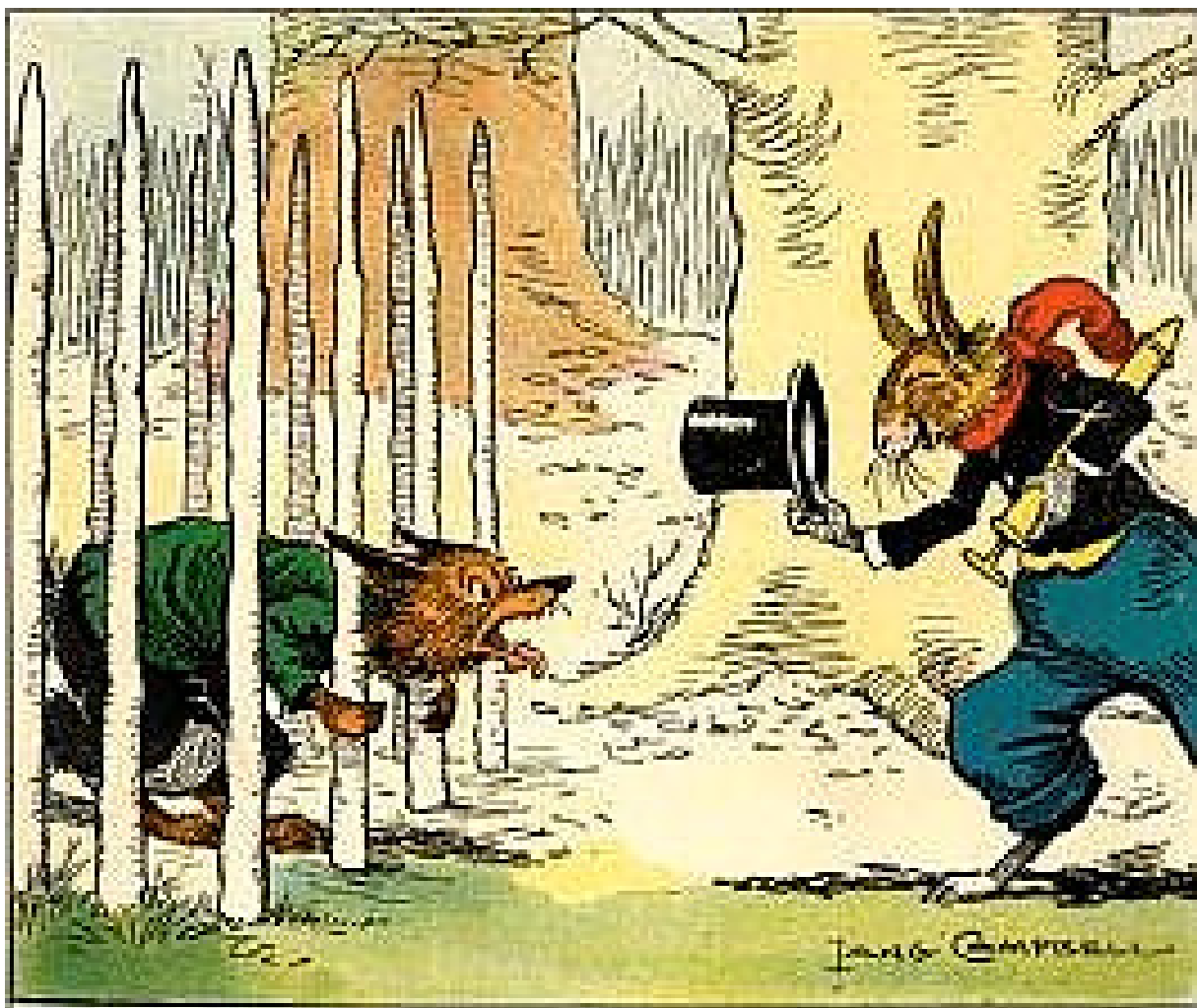
"תכף תראו" קרא הארנב. הוא הפליט
זרמים אחדים קטנים של מים. המים
קפאו מיד לגלידים קטנים וגברת החזירה
יכלה לתלות שוב את הכביסה.

דוד וויגלי המשיך בדרכו, שמח שיכול
היה לעזור. אך פתאום השועל השעיר
הנבזה קפץ מולו מבין השיחים. "עכשיו
תפסתי אתך!" קרא "לא תוכל
להתחמק!"

דוד וויגלי מיד הרים את המזלף שלו.
"הא-הא-הא" צחק שועל "אני לא מפחד
מקצת מים. לא תוכל לעשות לי דבר."

אבל דוד וויגלי מיד הזרים מים מהמזלף
בתנועה מעלה-מטה, ועוד פעם מעלה
מטה, ועוד ועוד, עד שעשה כלוב בעל
סרגי קרח סביב השועל. "נראה מה
תעשה עכשיו!" צחק הארנב כשרץ
הביתה.

"שוב הושפלתי!" בכה השועל השעיר
הנבזה "מי חשב שיוכל להקפיא אותי
ככה."